

RDEČI KRIŽ BO POMAGAL NEZAPOSLLENIM

FORDOVE TOVARNE V DETROITU
IN DRUGOD PO DEŽELI BODO
MESECA AVGUSTA ZAPRTE

Glavni odbor Rdečega križa sicer ne more pomagati, pač bodo pa podružnice storile vse, kar bo v njihovi moči. — Vodstva raznih družb so objavila, da bodo svojim uslužbencem znižala plače. — Zaposlenje v Philadelphiji je globoko pod normalo. — Dolar ima baje preveliko nakupno moč. — Governor Ritchie je posvaril industrialce.

WASHINGTON, D. C., 30. julija. — V prihodnji zimi bodo začele lokalne organizacije Rdečega križa sodelovati že z obstoječimi pomožnimi organizacijami in lajšati bedo, ki je posledica splošne nezaposlenosti.

Rdečemu križu, kot skupni organizaciji, pravila ne dopuščajo, da bi pomagal. Vodstvo je pa izjavilo, da se ta pravila ne tičejo posameznih podružnic, ki zamorejo uporabiti svoj denar tudi za lajšanje bede med ljudmi, ki so postali žrtev splošne gospodarske depresije.

John Barton Payne, narodi predsednik Rdečega križa, je rekel, da so ga naprosila vodstva raznih lokalnih organizacij, kakšno stališče, naj zavzamejo. Vse sklepe, ki jih bodo napravile v tem pogledu lokalne organizacije, bodo morale tudi same izvršiti. Ako bodo sredstva lokalnih organizacij izčrpana, se ne bodo smele obračati za pomoč na vrhovno vodstvo centralne organizacije.

Payne se je tudi včeraj dolgo posvetoval s predsednikom Hooverjem. Vračujoč se iz Bele hiše, je rekel, da bodo posamezne organizacije Rdečega križa vršile skupno pomožno delo.

WASHINGTON, D. C., 30. julija. — Tvrdka Armour & Co., je danes objavila, da bo znižala svojim uslužbencem plače za pet oziroma deset odstotkov. Nekaj podobnega je zaključila tudi uprava Delaware Hudson železnice.

United Steel Corporation plačuje svojim uslužbencem še vedno isto plačo od ure. Pomisliti je pa treba, da so delavci zaposleni le po tri oziroma štiri dni v tednu ter da vsled tega zelo malo zaslužijo.

DETROIT, Mich., 30. julija. — Vodstvo Fordovih tovarn je danes izjavilo, da bodo večinoma vse Fordove tovarne meseca avgusta zaprte. — Obratovalo se bo v tukajšnjih montažnih delavnicah in v enajstih izmed šestintridesetih montažnih delavnic, ki jih ima Ford v Združenih državah.

Dobavitelji posameznih delov in surovin so bili obveščeni, naj tekom meseca avgusta prenehajo z dobavo.

Koliko delavcev bo vsled te odredbe prizadetih, ni znano.

Ako obratujejo tukajšnje Fordove tovarne s polno paro, je v njih zaposlenih 110,000 delavcev.

PHILA., Pa., 30. julija. — Mesečni pregled tukajšnje zvezne rezervne banke ugotavlja, da se je tekom zadnjih mesecev industrijalna delavnost v tukajšnjem okraju zelo zmanjšala. Posebno velik zastoj je opaziti v stavbinski industriji.

NORWAY, Maine, 30. julija. — Po mnenju kongresnika Carrolla L. Beedy-ja bo gospodarska kriza toliko časa trajala, dokler ne bo znižana nakupna vrednost dolarja na ono nižino kot jo je zavzemala med leti 1922 in 1929. Trgovci morajo prodajati blago tako poceni, da o kakem znatnem dobičku niti govora ni. Depresije bo takrat konec, ko bo mogoče vse potrebščine dobičkanosno prodajati.

AMERIKANCA
STA PRISTALA
V MALI AZIJI

Drzna ameriška letalca sta v devetinštiridesetih urah preletela pet tisoč milj.

ISTAMBUL, Turčija, 30. julija. — Russel Boardman in John Polando, ki sta v torek zjutraj odletela iz New Yorka, sta danes dospela sem ob pol dveh popoldne (ob poldnevni uri). Letela sta pet tisoč milj brez pristanja preko Atlantskega oceana in Evrope ter dospela na prag Azije. S tem sta dosegla nov svetovni rekord. Za polet sta potrebovala devetinštirideset ur in dvajset minut.

Izza časa, ko sta se v torek zjutraj dvignila, pa do danes, ni imel svet o njima nobenih poročil.

Poslušajeta se letala "Cepe Cod", katero je že štirimajsto, ki je preletelo Atlantski ocean od Zapada proti Istoku.

Letalec Boardman je star sedemintrideset let ter je doma iz Bostona. Polando je star sedemindvajset let ter je poročen.

SPOPAD MED FAŠISTI
IN VOJAKI

BEOGRAD, Jugoslavija, 29. julija. Po vesteh iz Parme je neki oficir italijanske vojske interveniral v nekem sporu med fašističnim miličnikom in italijanskim vojakom ter je pri tej priliki usmrtil fašista s strelom iz revolverja. Poveljnik fašističnih miličnikov v Parmi je prišel s četo miličnikov pred vojašnico ter zahteval izročitev oficirja in vojaka. Ker je poveljnik polka njegovo zahtevo zavrnil, je prišlo med vojaki in 400 miličniki do pravcate bitke, v kateri so stopile v akcijo tudi strojne puške. Veliko število je mrtvih in ranjenih.

LAŠKI LETALEC SE
JE PONESREČIL

RIM, Italija, 29. julija. — Pri krožnem poletu po Italiji, za katerega je dal startni znak sam Mussolini, se je pripetila smrtna nesreča. Ko je letalo italijanskega letalca Palavicinija letelo preko letališča v Naplju, se je zaradi napačnega ravnanja zrušilo iz 50 m višine na zemljo. Spremljevalec Donati je bil na mestu mrtev, Palavicinij pa ima zlomljeno nogo.

WHITE SULPHUR, Springs, W. Va., 30. julija. — Governor Albert C. Ritchie iz Marylanda je danes naslovil na industrialce dežele ostro poslano, tikajočo se sedanjega položaja. Governor pravi, da vladi ni treba poseči vmes, dokler ne store industrialci in veletrgovci svoje dolžnosti.

Trgovski svet mora skrbeti za delavca, kojega pot in delo sta istega pomena kot vodilna roka in možgani kapitalista. Če se pa industrialci le ne bodo zganili, bo morala vlada na svojo lastno pest rešiti problem.

Nadalje je rekel governor, da je visoka zaščitna carina precej prispevala k splošni trgovski depresiji. Carina ovira ameriški izvoz v tuje države. Edinole v tujo bi lahko prodali preobilico svojega blaga, to nam pa ni mogoče, ker so tuje države odgovorile na naš visoki tarif s tem, da so neizmerno zvišale carino na ameriško blago.

SUHAČI BODO
IMELI KAR DVA
KANDIDATA

McBride je posvaril governorja Roosevelta. — Domneva se, da bodo tako demokrati kot republikanci postavili na bojno polje suhaškega kandidata.

Velika vrjetnost je, da bodo prohibicionisti v prihodnjem letu postavili dva predsedniška kandidata. To možnost je objavil včeraj predsednik kampanjskega odseka vseh suhaških organizacij, dr. Daniel Poling.

Dr. Poling, ki v kratkem otvoril svojo kampanjo v interesu prohibicije, verjame sicer, da bodo prohibicionisti tako demokratov kot republikancev postavili svojega lastnega kandidata za mesto predsednika.

V Washingtonu je dvignil včeraj Scott McBride generalni superintendent Antisaloške Lige svarihi proti newyorškemu governorju F. D. Rooseveltu. Že večkrat se je imenovalo newyorškega governorja kot možnega kandidata, ker je baje moker. To smatrajo suhači kot direkten izziv njih stvari.

Governor ni rekel še ničesar o tem.

KONFLIKT MED
GRŠKO IN BOLGARSKO

SOFIJA, Bolgarsko, 29. julija. — Bolgarska agencija poroča: Atenske vesti, da je grška vlada sklenila ukiniti vsa plačila, izvirajoča iz pogodbe Kaandarif-Molov, so v vseh krogih zbudile veliko vznemirjenje. Posebno razburjeni so begunci, ker so morali zapustiti Grčijo in tam svoje domove z imetjem vrd, s čimer so ne samo izgubili vse svoje premoženje, nego tudi sredstva za življenje. Predsednik vlade Malinov je tiskovnemu uradu dal izjavo, da bolgarska vlada nima uradnega potrdila teh vestí, vendar ne more verjeti, da bi bila grška vlada res izdala tak sklep, ker vseh plačil po dogovoru Kafandarif-Molov ne vrši bolgarska vlada temveč odbor begunccev, katerih imetje je pod jamstvom Lige narodov. Če pa bi se te vesti potrdile, bi se s tem ustvaril nevaren precedens, ker bi tako postavil temelj za samovoljno odklanjanje prevzetih obvez.

ADVERTISE
in "GLAS NARODA"REPUBLIKA
CHILE SE BO
PRERODILA

J. C. Montero bo najbrž postal redni predsednik. Javna dela bodo izvedena, da se odpravi nezaposlenost. — Uruguayski peso zopet pada.

SANTIAGO, Chile, 30. julija. — Vlada in politične stranke so se danes lotile dela zopetne politične preobnove.

Istočasno pa se je pričelo gibanje, kojega namen je poslujočega predsednika Juana Estebana Montero vstolitišiti od rednega predsednika za dobo šestih let.

Ker je treba hitro registrirati volilce pred volitvami, ki se bodo vršile v šestih tednih, je bilo treba uveljaviti nove odredbe.

Politične stranke, ki so tekom diktature predsednika Carlosa Ibáñeza skoraj popolnoma prenehale posloovati, so bile zdaj nanovo organizirane, in vsesplošno rastejo nove stranke kot gobe po dežju.

Montero je sedaj "mož ure" in on je uvedel novo kampanjo za volitve.

Nadaljni resni problem, katerega mora vlada posvečati svojo pozornost, je problem nezaposlenosti. Namerava pospešiti več javnih del, da odpravi nezaposlenost.

MONTIVIDEO, Uruguay, 30. julija.

Peso je nadalje padel v vrednosti in danes so ga notirali z 46.15 centi. Finančnim krogom dežele je to nadaljno padanje pesa nerazumljivo, ker znašajo zlati skladi Bance Republike več kot osemdeset odstotkov nominalne vrednosti.

K tem problemom, katere mora rešiti vlada, pa se je pridružil še problem nezaposlenosti.

POLOŽAJ NA
KITAJSKEM

Paotingfu se nahaja v rokah vstaškega načelnika Juošana. — Velika lakota preti srednji Kitajski.

TIENSIN, Kitajska, 30. julija. — Armade mandžurskega generala so bile močno porazene pred mestom Paotingfu.

Prednje straže vstaškega generala so prejele več tisoč vojakov, štiri aeroplane in veliko množico municije.

Istotako so napadli vstaši, oblečeni v civilno obleko, mesto Čangav. Mukdenci so bili zelo presenečeni in kmalu nato so se nahajali v divjem begu.

Železniška zveza med Peipingom in Pao Tsingju je bila danes zjutraj prekinjena.

ŠANGHAI, Kitajska, 30. julija. — Razsežna ozemlja centralne Kitajske so danes pod vodo.

Na stotine, če ne na tisoče ljudi, je utonilo. V mestih so strašno poskočile cene živil. Vse to so posledice povodnj, ki je bila bolj katastrofalna kot prejšnje.

Vsi sadeži so bili uničeni in pričakuje se velike lakote tekom bodoče jeseni ter zime.

VNUK BIVŠEGA KAJZERJA
ARETIRAN

BAYREUTH, Nemčija, 29. julija. Včeraj je bil aretiran princ Alexander von Hohenzollern, vnuk bivšega nemškega kajzerja, ker je v nekem govoru ostro napadel nemške državljane.

SVOJO MATER
JE USTRELIL

Ko je podivjanec poglaval svojo mater, je obstrelil svojo sestro in težko ranil samega sebe.

Kot policijski jetnik se nahaja v Morrisana bolnišnici v New Yorku šestintridesetletni Fred Vargilio. Policija ima le malo upanja, da bo okrevljal. Istotako težko ranjena je tudi njegova 23 let stara sestra Mary. 76 let stara mati Lina, ki jo je divjak ustrelil, je bila pa na mestu mrtva.

Družinska tragedija se je završila včeraj zjutraj v neki hiši na 148. cesti.

Fred, ki je bil jako vdan omamljivim sredstvom, je prišel zgodaj zjutraj v sobo, v kateri sta spali ženski. Začeli so se prepirati, nakar je oddal Fred več strelcev. Mater je krogla prodrla glavo, dočim sestro nevarno ranila na vratu.

Nato se je hotel sam usmrtiti, pa se je le obstrlil. Dve ambulanci sta odvedli mater, sestro in brata iz hiše. Družino je vzdrževala trindvajsetletna Mary, ki je bila zaposlena pri neki zavarovalni družbi. Morilec, kin je tiskar pa poklicu, ni nikdar dal materi denarja.

PETINTRIDESET PIKETOV
ARETIRANIH V PATERSONU

PATERSON, N. J., 30. julija. — Pred tovarno Rosen Silk Mills Co. je bil včeraj aretiranih petintrideset moških in žensk. Piketirali so za National Textile Workers. Vsak je moral položiti deset dolarjev jamščine, nakar so bili izpuščeni.

EDISONU NAGAJA VROČINA

WEST ORANGE, N. J., 30. julija. — Edisonov sin Charles je danes izjavil, da njegov oče zelo trpi vsled velike vročine, ki vlada že več dni v vzhodnih državah.

Oče ne more ničesar delati — je rekel, — ampak njegova edina briga je, da bi se nekoliko ohladil. Staremu človeku vročina dosti bolj škoduje kot mlademu. Kakorhitro bo pa nastalo mrzleje vreme, se bo takoj lotil dela.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

LLOYD GEORGE
SE DOBRO
POČUTI

Pacijent udobno počiva. Končno izid pa je še negotov radi visoke starosti bolnika.

LONDON, Anglija, 30. julija. — David Lloyd George, voditelj liberalne stranke ter tekom vojne angleški ministrski predsednik, je bil včeraj operiran na ledicah. Operacijo je sicer prestopal, a konečni izid je bil negotov radi visoke starosti bolnika. Star je namreč že 68 let. Včeraj zvečer je bila izdana naslednja objava:

Bolnik se v splošnem dobro počuti.

Zdravniki, ki mu strežejo, izjavljajo, da morajo znenkrat molčati. Letalec Boardman je star sedemposledice operacije.

BUTLEGARJEVO ŽENO SO
ZAPRLI

SPRINGFIELD, Mass., 29. julija. — Mrs. Rose Branchini, ki je priznala, da je pomagala svojemu možu prodajati alkoholno pijačo, je bila obsojena na tisoč dolarjev globe in na šest mesecev ječe.

PROTI-FAŠISTIČNA DEMONSTRACIJA
V BERLINU

BERLIN, Nemčija, 29. julija. — Ko so dajali v Mozartovi dvorani film "Nova Italija", je prišlo kakor svoječasnno pri filmu "Na zapadu nič novega" do bučnih demonstracij. Občinstvo je bilo močno razburjeno zoper fašizem, ki dela propagando s takimi filmi. Policija je s težavo izpraznila dvorano, a je imela tudi še na cesti polno posla z demonstranti, ki se niso pustili ukrotiti. Demonstrirali so neprestano zoper Italijo, dokler jih ni policija razpršila.

SMRT SLAVNEGA PROFESORJA

ŽENEVA, Švica, 29. julija. — V starosti 83 let je umrl tukaj slavn profesor August Forel. Spisal je celo vrsto knjig o spolnem vprašanju. Dostil se je pečal tudi s hipnotizmom.

Neglede kje živite,
v Kanadi ali Združenih
Državah

je zanesljivo varno in zato koristno za vas, ako se poslužujete naše banke za obrestonosno nalaganje in pošiljanje denarja v staro domovino.

Pri nas naloženi zneski prinašajo obresti po
4%

Naša nakazila se izplačujejo na zadnjih poštah naslovljenecv točno v polnih zneskih, kakor so izkazani na izdanih potrdilih.

Naslovljenec prejme torej denar doma, brez zamuda časa, brez nadaljnjih potov in stroškov.

Posebne vrednosti so tudi povratnice, ki so opremljene s podpisom naslovljenecv in šifro zadnjih pošt, katere dostavljamo polnopravljajem v dokaz pravičnega izplačila.

Enake povratnice so zelo potrebne za posameznike v slučaju namerice pri delu radi kompenzacije, kakor mnogokrat v raznih slučajih tudi na sodnji v stari domovini.

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

Telephone Barclay 7-0382 ali 0381

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)
Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
315 W. 15th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za tiskovno mesto za celo leto	\$7.00
Na štiri leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.
Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedelje in praznikov.

Dopolni brsk podpis in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovno pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 215 W. 15th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

SPORI IN ŠTRAJKI

Delavski department je dobil poročila, da je v deželi nad štiristo delavskih sporov in štrajkov, vsled katerih je prizadeto ogromno število delavcev.

Lani je bilo vseh teh sporov 653, dočim jih je bilo v prvih šestih mesecih letošnjega leta že 447.

Vsled njih je prizadetih nad 132,000 delavcev.

Zaenkrat si posebni oddelek delavskega departamenta prizadeva uravnati trinosemdeset sporov, vsled katerih je prizadetih skoro petinšestdeset tisoč delavcev.

Dne 25. julija je imel delavski department poročila o sedeminpetdesetih štrajkih ter o devetindvajsetih sporih, ki se še niso razvili v štrajk.

Tekom tedna, ki se je končal zadnjo soboto, so dospela poročila o sporih, ki so se pojavili med gospodarji in ribiči, šoferji, carpenterji, izdelovalci klobukov, tapetniki in uslužbenec gazolinskih postaj. Osem tozadevnih sporov je bilo mogoče uravnati.

Najtežavnejši problem predstavljajo zaenkrat stavke premogarjev v zapadnem delu Pennsylvanije, vzhodnem delu države Ohio, ter v severnem delu West Virginije.

Tudi stavka svilarjev v New Jersey povzroča precejšnje preglavice.

V Pennsylvaniji je bilo mogoče doseči nekaj uravnjav. Med njimi je bila najvažnejša med delavci in Pittsburgh Terminal. Zadnji teden je bil podpisan dogovor med družbo in 2400 majnerji. Delali bodo po osem ur na dan, in tudi plača jim bo zvišana, zakar so se borili že več let.

Ta pogodba predstavlja prvo važno uravnajo, ki je bila dosežena v premogovni industriji izza leta 1927.

V Pennsylvaniji pa še vedno štrajka petnajst tisoč majnerjev. Približno istotoliko jih štrajka v West Virginiji in Kentucky, dočim jih je v Ohio na štrajku na pet tisoč.

Dne 1. maja je zastavkalo v Allentown, Pa., tritisoč svilarjev. Vsled te stavke je prizadetih šestnajst svilarov. V Philadelphiji je izbruhnila dne 16. februarja stavka v tovarnah za nogavice. Prizadetih je od sedem tisoč do osem tisoč delavcev.

V Patersonu je zastavkalo več tisoč tekstilnih delavcev.

Veliko stavk je tudi v stavbinski industriji.

Posebno oster boj je naperjen to leto proti skrčenju plač. Dosti delavcev je pa tudi zaštrajkalo, da dosežejo priznanje unije.

SLEPAR Z AMERIŠKO DEDŠČINO.

Pred dnevi je prišel neznan mlad možič s aktovko v roki k vdovi Marji Erjavce v Novi vasi ter ji pripovedoval, da ji je umrl v Ameriki sin Anton ter da bo podedovala po njem precej denarja. Hotel je nekaj na račun ter trdil, da bo vdovi preiskoval lepo dedščino. Rekel je, da je ta dedščina po poklicu pa uradnik. Baš tedaj pa je prišel k vdovi na obisk neki domačin, ki pozna vse uradnike v Ljubi. Njomec se mu je edel takoj sumljiv in ko ga je začel spraševati, jo je njomec kar hitro popihnil. To pot ni imel sreče.

Najbolje se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Zdravju — obrnite.

Anton Kotar.

POLOM KOMUNIZMA V RUSIJI

Ruski komunizem se počasi, toda nevdružno odmiha od čisto socialističnih idealov in prehaja v državni kapitalizem. Že od vsega začetka so sovjetski organizatorji uvideli, da je nemogoče doseči neko primerno višino proizvodnje in pri tem komunistična načela ohraniti neokrnjena. Lenin sam je že začel od prvotne poti in začel uvajati akordno delo ter druge "kapitalistične" pripomočke, od tedaj pa stalno raste težnja da se žrtvuje osnovno načelo popolne enakosti in se na ta način reši produktivnost dela. V to svrhu je bilo zadnje mesece izdanih več naredb, ki nanovo urejajo pogoje dela. Nujnost takih reform je bila pred kratkim tudi predmet znanega velikega Stalinskega govora, kjer je diktator razpravljal o potrebah "novih metod" in "nove politike", da bi bila Rusija lahko kos "novim nalogom". V resnici pa ne gre za nič novega niti v politiki niti v metodah, niti v nalogah sovjetske države, temveč so samo udarile na dan sile, ki so že dalje časa prikrito na delu v ruski gospodarski organizaciji.

Smrten vsih teh novih naredb je pospešiti razvoj ruske industrije in odstraniti ovire sedanjega zastopa. Glavne med temi so težave pri nabavi delavske sile za vsako napornejše delo, zlasti za rudokope, gozdove in železno industrijo; dalje neprestano preseljevanje delavcev iz obrata v obrat, pri čemer se seveda ne morejo izvežati strokovne sile. Stalin sedaj izjavlja, da se mora odpraviti temu nepravilnemu toku dela s pogodbenimi in kmetijskimi kolektivnimi in industrijskimi organizacijami glede dobave potrebne delavske sile z dežele: delavcem se mora otežiti, da zapuste obrat, ki so mu bili enkrat dodeljeni; obrati morajo biti podrejeni vodstvu enega samega človeka; tudi je treba izdelati načrt o diferenciranih plačah.

Sovjeske oblasti so pripravljene iti zelo daleč v svojem prizadevanju, da povečajo kapaciteto svoje industrije. Novi delavski zakon predvideva delavske knjižice za vse osebe, zaposlene v sovjetski industriji. Knjižica mora vsebovati točen opis usposobljenosti delavca ter podatke kje je že bil zaposlen, kako mezdo je imel, ali je bil že kaznovan in podobno. Delavci se lahko upravnim putem premeščajjo iz ene tovarne v drugo, vsaka neposlušnost se bo smatrala za kršenje delavske discipline. Stroge naredbe so bile izdane glede uvedbe akordnega dela v vsej industriji, v kmetijskih kolektivih in celo na železnicih. Centralni svet strokovnih zvez dela na načrtu novega meznega zakona, čegar osrednja točka je, da dvigne latentni interes posameznega delavca v produktivni. V bodoče bodo nakaznice za živila in mezde odvisne od tega, kako in koliko vsak delavec napravi.

"Trud", službeni organ sovjetskih strokovnih zvez utemeljuje to odredbo takole: "Kdor najbolje dela, naj tudi najbolje živi". Ravnotežje tvorice dobe pravico nadzorstva pri razdeljevanju živilskih nakaznic, ki se pregledujejo vsak mesec, tako da uprava lahko takoj kaznuje vsako popuščanje v delu.

Seveda se te "kapitalistične" izpremembe ne vrše brez pritožb in

trenja. Še vedno je v komunističnih vrstah precej ekonomistov, ki se ne morejo ločiti od čistega komunističnega nauka, da vsak doprinese k splošnosti po svojih potrebah. Stalin danes proglašča to pravomernost za odpadništvo in pravi, da je enako plačevanje kvalificiranega in ne-kvalificiranega dela zlo, ki se ne sme več trpeti. V bodoče se morajo delavci plačevati samo po svoji pridnosti in po svojih sposobnostih. Diktator je tudi energično dokazoval potrebo odgovornega vodstva v industrijskih podjetjih. Veliki neokretni koncerni ki jih upravljajo upravni sveti, morajo prepustiti mesto manjšim enotnim obratom, podrejenim enemu samemu ravnatelju, ki nosi osebno odgovornost za vse, kar se godi v njegovem področju. Sarkastično se je tudi obregnil na navadi, ki se je v Rusiji zelo razpala, namreč "odšarati težave" z visoko zvenetiimi frazami in junaškimi resolucijami. Svojo jezo je iztrel nad netrgovskim vodstvom sovjetskih podjetij, kjer se prezira knjigovodstvo in dela brez vsakega načrta rentabilnosti ter upa, samo na državno blagajno, češ, saj bo krila izgube. Najbolj presenetljiva izjava ruskega samoderžavca pa je, da tudi poljedelstvo danes v Rusiji ni več aktivno ter da živi od državne pomoči.

Z eno besedo: čim dalje traja ruski eksperiment, tem manj odgovarjajo njegovi uspehi rožnatim vizijam onih, ki so videli v komunizmu raj delavskega sloja. Nove izpremembe bodo morda popravile izgleda načrta, dvomljivo pa je, dali bodo osrečile ruski narod.

Čestokrat beremo, da zvestega psa niso mogli spraviti kratko pred gospodarjevo smrtjo v njegovo sobo. To dejstvo so razlagali večinoma s silno ostrim čutom živali, ki je vohala duh po razpadanju še, ko je telo živelo. Gotovo so pa drugi vzroki vmeš.

Tako so opazovali cele ure pred kakšno potresno katastrofo, da so globi neobčutljivi nemirni. Konja, ki je vsak dan vozil pošto v gore, nekega dne niso mogli spraviti mimo določenega mesta. Upiral se je na vso moč, končno je celo oddiral nazaj. Nekoliko minut pozneje je šel preko tega mesta velik snežni plaz.

O kakšnem instinktu v takšnih primerih ni govora. To mora biti že sila tenka razvitost določenih organov, če živali v naprej slutijo naravne katastrofe. Morda leži ta razvitost v sluhu, morda so živali boljje zvezane z naravo nego ljudje, morda so tudi bolj občutljive za električne vplive nego ljudje.

Skandinavski ribiči uganejo bližnje izpremembo vremena po vedenju galebav, istotako spozna človek narave nastop raznih dogodkov v naravi po vedenju ptic. — Pravkar so napravili celo čisto znanstven poskus, da bi pse zdresirali za pravočasno spoznanje boleznii. Ta misel ni nova, že Hipokrat se je hotel posluževati te metode. Vprašanje je seveda, kaj bo v tem pogledu dosegla naša znanost.

VSE ONE ROJAKE ŠIROM ZDRUŽENIH DRŽAV IN KANADE, KI SE NIMAJO PRI NAS VLOG, VABIMO, DA SE PRIDRUŽIJO NAŠIM MNOGOŠTEVILNIM VLAGATELJEM

Denar je pri nas varno naložen in ga zamorejo vlagatelji dvigniti takoj, brez vsake odpovedi, kar je v mnogih slučajih zelo važno.

Vloge obrestujemo po 4%

Sakser State Bank

22 COETLANDT STREET NEW YORK, N. Y.

Iz Slovenije.

Smrti padec 70-letne ženice.

V četrtek 16. julija so pokopali na dovsem pokopališču 70-letno vdovo Lenko Lakotovo po domače Turkovo, ki je umrla zelo tragične smrti. Nesrečna ženica, ki je bila tudi v starih letih vzor marljivosti, se je podala na skedenj po kladjo za živino. Ko je bila sredi lestve je iz neznanega razloga omahnila; padla na pod in obežala na mestu mrtva. Vsaka pomoč je bila zaman, ker si je pri padcu na glavo prebila dobanjo in najbrže zlomila tudi hrbenico. Zdravnik je ugotovil takojšnjo smrt.

Tragično pri vsem dogodku je zlasti to, da Turkovo rodbino neizprosno preganja usoda. V nekaj letih je izgubila uboga mati troje sinov. Svetovna vojna je pobrala Alojza, leta 1923 so zmečkali hodi Jakob, lansko leto je umrl nesrečne smrti Tomaž in naposled je tragično preminila še mati sama.

Med vročevrtnimi fanti.

Med nekaterimi mlajšimi fanti iz Gaberske gore in Kirmovem Francu iz Las obstoja že delj časa svaščastvo radi nekakega dekleta in ker so mu ti pred tedni nekaj obteženih hlovdov, katere je imel zložen ob potu pod vasio, spustili v dolino med robidovje. Dokaj opravila je imel, preden je spravil hlovd iz dolinske kotline. Storiče je ovdil ker je imel tudi škodo, saj je moral samo za vozniaka plačati nekaj nad 100 Din. In odtlej je bilo svaščastvo še hušje. Tako so se fantje priplazili prejšnji teden po polnoči do skedenja, kjer France spi. ga nekaj "pretresli" in že z vodo polili. Zraven pa napravili tak vrišč, da je naposled prišel gospodar, ki je ponočnjaka napodil. Navallli sa se pa nadenj s kamni in občutno oba poskodovali. Neki fant je celo pridrl v škafom in lopnil z njim po Francetovi glavi, da se je škaf sesul on pa sesedel. Za vročevrtno fantje se zanima zdaj orožništvo, ker so bili fantje le preveč drzni, kajti svetili so kar z vzgalecimi na skednju in tam okrog ter je pripisali le služanju, da se ni vnelo seno. Nesreča bi bila lahko temvečja, ker v bližini ni vode.

Žrtv strupene kače

Pri posestniku Petriču v Platu nad Mežico je bil 14. julija na obisku 13-letni Ernest Plešnik iz Guštanja, ki si ga poslali v nižje ležeči mlin, da je tja nesel neko vrečo. V neposredni bližini mlina pa je deček nenadno opazil kačo, ki je ličila modrasu, samo da je bila videti daljša. Deček je pred kačo zbežal in javil to Petričevim. 21-letni domači sin Štefan je takoj poiskal puško in se podal z njo k mlinu z namenom, da kačo ustrel. Kača pa se je medtem že splazila v mlin in ko jo je Štefan opazil je dvakrat zaporedoma vstrelil vanjo in jo navidezno ubil.

Ko pa je hotel kačo odstraniti, se je ta bliskovito pogrnala vanj in mu zapustila na desni roki 2 cm dolgo rano, iz katere je začela teči kri. močno pomočšana s penastim izcedkom kače. Petrič je nato kačo ubil, ne nevarnost zastrupljenja pa je pomislil šele, ko ga je na to opozoril mali Ernest, ki je opazoval ves dogodek. Ta mu je zavezal roko s trakom med ugrizom.

Znaki zastrupljenja so se res pojavili in so Petriča takoj transportirali v Mežico k zdravniku, ki je odredil njegov prevoz v bolnico v Črno. Med dolgim in težavnim transportom je trpel Petrič hude bolečine in je potem po izvršeni operaciji padel v nezavest. Po izjavi zdravnika je malo upanja, da bo ostal nesrečni Petrič pri življenju.

Požar v Zgornji Kokri.

V sredo 15. julija okrog 1. ure ponoči je pogorela delavska stanovanjska hiša v Zgornji Kokri, ki je last veleindustrijalca Dolenca Franca. Prva je opazila požar žena delavca Flandra, ki tudi stanuje v hiši. Silšala je v dimniku močno šumenje, ker so gorele saje. Ker je šla pogledat, je videla, da je lesena streha okrog dimnika že vsa v plamenih. Poklicala je nato svojega moža in lovškega čuvara Kemperla. Hiša je pogorela do tal. Požara je krivo dejstvo, da že dimnik ni bil od januarja ometen. K sreči stoji hiša samo v gozdu in niso bili drugi poslopja v nevarnosti. V nevarnosti pa je bil radi velike suše gozd, ki so ga rešili Dolenčevi delavci pred požarom. Škoda cenijo na 10.000 dinarjev. Najtežje je prizadeta družina Flandra, ki ima udit 2 otoka. Pogorela jim je vsa oprava in obleka.

Drzna vlomilska družba prijeta.

Zadnje mesece je bilo v okolici Mokronoga več drznih vlovov in tatvin. Vlomilci so se pojavili zdaj v tej zdaj v oni vasi. Ni mnil dan brez vzloma ali tatvine in v Mali Strmici v šmarješki občini se je dogodilo celo roparski napad.

V Mali Strmici živi v samotni 60. letni posestnik Zupan. 25. junija je šel iskati v bližnjo vas koscev. Spotoma je srečal dva sumljiva možka z neko žensko. Ko se je Zupan vrtečal, ga je eden izmed sumljivcev napadel z nožem. Zupana je hudo ranil. Obležal je ves okrvavljen v nezavesti. Domači so ga našli in odpeljali v bolnišnico, katero je zapustil šele pred dnevi in se vrnil domov še ne docela ozdravljen. Vlomilci, ki so ga napadli, so računali na večji plen v njegovi hiši, ker so izvedeli, da bo kral. Ostali pa so pot brez plena.

Požrtvovni orožniki iz Škocijana so začeli takoj napadale iskati in so dobili sledove za njimi. Tudi mokronoška orožniška postaja je pazila na vse sumljivce. Nedavno so vlomilci obiskali vdovo Grabnarjevo na Blečem Vrh. Nekaj dni nato pa pri dobrodušnem Srečku in še pri nekaterih na Priči. Komandir orožniške postaje Golob, ki je izsledil že mnogo takih tičev, je spoznal, da opravlja ta tatinski in vlomilski posel organizirana tolpa poklicnih in spretnih vlomilcev. Golob ni minoval, dokler niso bili vlomilci na varnem. Ljudstvo mu je hvaležno, da je bilo tako kmalu rešeno te vlomilske nadloge.

Vlomilce so zasačili pri Kraševcu v Jerenji. Poglavar vlomilcev je bil neki Alojz Soflar iz Radeč, njegov pomočnik pa iz kaznilnice pobegli Franc Rožman.

Peter Zgaga

V Ameriki je vse mogoče. Najboljši dokaz temu je sledeče dejstvo:

Dne 26. julija je poročalo časopisje, da visi na častnem mestu v glavni dvorani departamenta za notranje zadeve velika oljnata slika jetnika št. 6991, ki se nahaja v New Mexico drž. kaznilnici. Njegova pravo ime je Albert B. Fall ter je bil nekoč tajnik departamenta za notranje zadeve.

Fal je v kaznilnici, njegova slika je pa v notranjem departamentu še vedno zelo upoštevana.

Mož in žena sta sedela v vrtni loptici.

Bil je krasen, toda precej temen večer.

Žo stezi je prišla njuna osemnajstletna hči, in mlad fant jo je vodil za roko.

Sedla sta na klop v neposredni bližini vrtno lope.

Vsako besedo, ki jo je izpregovoril, sta slišala stara dva. Vse je tako kazalo, kot da ji bo razkril ljubezen.

— Za božjo voljo, to je pa nerodno — je zašepetala žena svojemu možu. — Jaz nečem biti priča tega prizora. Malo zakašljaj ali pa zažvižgaj, da bosta opozorjena, da nista sama in bosta šla v kak drugi kraj.

On je pa odmrmljal rekoč: — Seveda, kmaj pa še. Kdo je pa meni kajal in žvižgal, ko sem lazil za teboj?

Čimveč ima človek, temveč si želi — pravi pregovor.

Pregovor je pa le deloma resničen in se ne tiče tistih družin, ki imajo dvojčke.

Finančni ženig je tisti človek, ki zna hitreje zaslužiti denar kot ga njegova družina troši.

Zdravnika so vprašali, če ima v svoji praksi kaj težkih slučajev.

— Seveda, — je odvrnil — pa še dosti. — Ravno zdaj grem k enemu, ki mi je že dve leti dolžan.

Te dni je praznovan italijanski ministrijski predsednik Mussolini svoj osemindirideseti rojstni dan.

Pri tej priliki sta imela po starem italijanskem običaju, njegova dva najmlajša otroka pravico, da sta ga cesminštridesetkrat potegnila za ušesa.

Dokler ga le otroka vlečeta, ni tako hudo.

Toda z veliko naglico se bliža čas, ko bo Mussolinija razsoden del italijanskega naroda za ušesa potegnili.

Romunska princesa Ileana je torej srečno poročena. Vzela je Habsburžana, ki se bavi z avijatikom. Ona je Hohenzollernka, on pa Habsburžan.

Morda bo zakon srečen, toda ž njim se ne bo niti hohenzollernska, niti habsburška kri kaj prida okrepila.

Veliko nasprotje, ki je vladalo med papežem in italijansko vlado, se je kar nenadoma ublažilo.

Drugača ni bilo prišakovati. Če sta v deželi dva vladarja, morata delati roko v roki sicer gre obema narobe.

Najboljši dokaz zato so Združene države.

Tudi v Ameriki imamo namreč dve vladi.

Ena je v Washingtonu, ena pa na Wall Streetu.

Lepšega soglasja kot obstoji med Wall Streetom in Washingtonom, si skoro misliti ne moremo.

— Kaj bi bilo, če bi ne bilo žensk na svetu — je rekla Marjanca svojemu možičku.

On je globoko vzdihnil ter odvrnil:

— Lepo bi bilo, strašno lepo bi bilo. Vsi možki bi bili pečarji.

Iz Nemčije poročajo, da so kajzerjeva vnuka aretirali.

Ne vem, kaj je pravzaprav zakrivil in čemu je dobro, da je na varnem.

Po mojem mnenju bi pa tudi staremu očetu nič ne škodovalo, če bi si v kakem pronu nekoliko ohladil svoje nemško cesarstvo in prusko velikanstvo.

Mali Oglasi

imajo velik uspeh

Prepričajte se!

KRATKA DNEVNA ZGODBA

BORIS RIHTERŠIČ:

NEZNANKA

Tiho in mirno je plula ladja po morju in se zibala. Sonce je pravkar izginilo na obzorju in zlatilo valove, ki so drhteli v njegovem soju.

Mirko je sedel v udobnem ležalnem stolu in listal po knjigi, ki jo je vzel s seboj na pot. Toda ni se mu dalo čitati. Sam ni vedel zakaj. Zapri jo je in položil na klop. Potem se je zagledal v daljavo, kakor bi bil nekaj iskal, kar je že daleč, daleč.

In vendar tisto, kar je iskal, ni bilo tako daleč. Komaj nekaj metrov od njega. In tisto je bilo mlada neznanka, ki je sedela njemu nasproti in ga časih pogledala izpod dolgih trepalnic. Če je pri tem nepričakovano nasmehnila na njegov pogled, se je hitro obrnila stran, kakor bi bile njene oči srečale njega samo slučajno, toda Mirko je vedel, da ta srečanja niso bila samo slučajna.

Nasmehnil se je in pomislil, kako bi se na najlepši način približal neznanki, ki ga je jela zanimati. In prav nič čudno ni bilo, da ga je zanimala. Bila je lepa, neke redke, posebe lepote, ki jo tako malokdaj srečamo. Lepe svetle lase je imela, tako svetle, da je bila od solnca ožgana koža temnejša od njih. Njene oči so bile kakor morje in prav te oči so Mirka tako zanimale in privlačevale, da bi bil najrajši kar stopil k njej in se začel z njo pogovarjati.

Premišljal je, ali naj tako naredi, ali ne. Ko se je že odločil, da poskusi srečo, pa je moral z žalostjo ugotoviti, da je neznanka odšla. Potem je šel v igralnico in se tam nekaj časa ubijal z igranjem. Toda kmalu se je naveličal. Dolgočasilo ga je vse, česar se je že lotil, in ko je poveljatelj, se je spet vrnil na krov.

Tema je že pokrila morje. Nobene luči ni bilo, le na vrhu jarbola je brela signalna svetiljka. Iz trebuha ladje je čul enakomerno ropotanje strojev. V temi je otipal svoj ležalni stol in sedel nanj. Naglil je glavo nazaj in pustil, da mu je veter kuštral lase in potem se je zatopil v svoje misli. Premišljal je, kako mora biti zdaj doma, premišljal je, kaj bo vse počel jutri, toda kaj kmalu so njegove misli prišle spet na neznanko, ki ga je tako zanimala.

Nenadoma pa se mu je zazdelo, da ni sam na tem koncu krova. Priluhnil je in res je čul, da se v bližini nekaj giblje, prav tam, kjer je prej sedel dekletje. Kaj če je ona? Če je ona? Srce mu je hitreje udarilo, če je pomislil nanjo.

Potem je opazil, kako se je polagoma jelo svetlikati nebo. Izra obzorja je vstal mesec. V začetku je videl samo krvavordeč pramen, ki je nenadoma obli valove, tako krvavo rdeč, kakor tista signalna luč na vrhu jarbola. In potem je postal mesec vse večji in večji, dokler ni bil kakor ogromna krvava krogla, ki se je pravkar okopala v morju.

Počasi je vstal in stopil k ograji. Ta prizor je bil tako lep in čudovit, da je za trenutek pozabil na neznanko. Zastrmel se je vanj, kakor bi gledal čudo, razodetje, ki ga prej še nikomur ni bilo dano videti!

Nenadoma pa se je zdrnil in se naglo obrnil. Od presenečenja mu je skoraj zastal dih. Pred njim je stala ona.

— Ali vas ni prav nič strah, ko ste sami tu? — mu je rekla smeje.

— Vi, gospodična? — je zajec-ljal.

— Kaj sem vas prestrašila? Le pomirite se. Saj ne vzhaja mesec samo za vas.

Njen glas je bil tako lep, da bi bil Mirko vekomaj rad poslušal.

— Nič me niste prestrašili, — je rekel. — Ali pa ste me? — je dodal čez nekaj časa. — Saj še sam ne vem. Tako čudno se mi je zdelo vse. Nisem bil pripravljen.

Vedel je, da govori neumnosti, toda nič pametnejšega mu ni hotel priti na misel. Šele potem se je znešel.

— Oprostite mi, — je poprosil.

— Kaj naj vam odpustim. Saj sem jaz premotila vas in ne vi mene.

Potegnila je svoj stol k njegovemu sedlu.

— Tudi snoci sem vas videla, ko ste sedeli tu, — mu je rekla. — Zato sem nocoj prišla sem.

— Zato?

— Da, — je tiho pritrdila. — Samo zato. Govoriti sem hotela z vami. Hotela sem, da bi mi povedali kaj lepega.

Premoknila je in ga pogledala. Potem je nadaljevala: — Čudite se mi, kaj? Moje besede vas presenečajo. Vidim to. In vendar je dobro da spoznate nas ženske tudi s te strani. Časih imamo svoje mušice in če nam ustrežete...

— Nasmehnila se je. — ...če nam ustrežete, smo srečne. Ali mi boste ustregli?

— Rad. Samo povejte kako, — je odvrnil Mirko. — Kaj naj vam povem?

— Kaj lepega.

— Težko bo, ko ne poznam vaše ga okusa. Bojim se, da boste razočarani.

— Ne bom. Vem, da ne bom. Dajte, povejte mi kaj... za srce.

— Za srce? Težko je najti besede za srce, ki ne bi bile laž.

— Naj bo laž, samo da je lepa.

— Ali naj vam povem tisto lepo pravljico o slavicu, ki si je zataknil trn v srce, da je pel svoj ljubici iz njega. O tistem slavicu, ki mu je trn prebodel srce, da je padel mrtev na tla, ko je ljubica priletela k njemu.

— Ne, ta je preveč žalostna.

— Ali naj vam povem o fantu, ki je... Ne, to že poznate. Saj so o fantih vse enake. Povedal vam bom lepo pravljico o ljubezni sami in o mesečni noči, tako lepi, kakor je ta, nocoj. Ali naj vam jo povem?

— Da, povejte to, — je poprosila.

In Mirko jo je povedal: — Dolgo je že, kar sem jo nekje čital in vendar se vse vem, kakor je bilo.

Nekoč je živel župnik, ki je bil globoko učen in pameten. Zmeraj je študiral debele knjige in se poglobljal v tajnosti stvarstva. O vsaki stvari je premišljal, zakaj jo je bog ustvaril, in zmeraj je našel pameten odgovor. Vedel je, da je bog ustvaril dan, da ljudje delajo, noč, da spe, polja, da jih obdelujejo, gozdove, da dajejo les, O vsaki stvari je vedel, zakaj je bila ustvarjena.

Nekega večera — tako lep je moral biti, kakor je nocoj — je šel počasi po stezi, ki je peljala iz župnišča na njive in v gozd. In tedaj si je nenadoma zastavil vprašanje: — Zakaj je bog ustvaril večere?

Dolgo si je belil glavo in ni mogel najti pravega odgovora. Karkoli mu je prišlo na misel, vse je zavrgel. In začel je dvomiti v boga in v samega sebe. V sebi ki je doslej razkril že vse čudeže stvarstva, samo tega ni mogel.

In počasi je šel dalje proti gozdu. Nenadoma pa je obstal. Tam čisto ob potoku, ki je zalijal gozd, je opazil dve senci. S tihih korakov je šel bliže in spoznal ju je. Mlad fant je bil in mlado dekletje. Čudil se je, kaj delata sama tu daleč od vas ob tako pozni uri. Šel je še bliže in ju gledal. In videl je, kako je dekletje fantu slonelo na prsih, kakor bi poslušalo utripe njegovega srca in njegov pogled je božal njena lica.

To je bilo za starega župnika nekaj novega, čisto nov svet. Za njega, ki je videl v ženski samo zapeljivko, hčer tiste Eve, ki je bila vzrok, da je bil ubogi Adam pregnan iz raja, tiste Eve, ki je človeštvu napravila toliko gorja. Videl je prvič ljubezen.

In takrat je v njegovi duši vstalo spoznanje, najlepše med vsemi.

Tiho, še tišje kakor je prišel, se je vrnil proti domu, saj je zdaj vedel, zakaj je bog ustvaril večer, saj je vedel, da jih je ustvaril za tiste, ki se ljubijo.

Mirko je umolknil. Njegove poslednje besede so bile tako tihe, da jih je morala bolj slutiti kakor razumeti. In potem je počasi dvignila glavo in šepnila:

— Lepa je bila ta povest. Prelepa, da bi smela na njo misliti. Dosti prelepa.

Mirko pa se je sklonil k njej in jo poljubil na ustnice.

PREBAVNE MOTNJE POLETI

Poleti nastopajo lažje in česče nego pozimi nerednosti v prebavi. Te nerednosti so različne, kakor so različni oagani v katerih se javljajo, na pr. v želodcu, v tankem in v debelem črevesu.

Če jemmo preveč ali neprimerne jedi, vodi to lahko do želodčnih motenj, ki se izražajo ponajveč po bljuvanju. Če se pa želodcu ne posreči, da spravi jedi po tej poti iz telesa, pidejo v črevesje in povzročajo tudi tam motnje zlasti driske. Narava si tako sama pomaga in čisto napačno bi bilo na pr. v primeru drisk jemati zaporna sredstva (opij in podobno). Pravilno je največ uporabiti dobro odvajalo in se postiti dan ali dva. Samo ob sebi umerno, je zdravljenje zdravnikova stvar, kajti v vsakem primeru je drugačno. Celo nedolžen črevesni katar se lahko izčrpi v dolgo trajno in neprijetno bolezen, če ga zamenjamo in postane kroničen.

Posebno nevarne so prebavne motnje pri dojenčkih in malih otrocih. Boš poleti je umrljivost dojenčkov zaradi črevesnih katarjev največja in zato mora biti tudi nega otrok v tem času najskrbnejša. Zahtev so-dobne higijene pri tej negi absolutno ne gre zanemariti. Dojenje naj bo posebno previdno, kajti tudi tu velja isto načelo kakor v medicini sploh: Lažje je ubraniti bolnega nego zdraviti jo.

Tudi pri odraslih se daje prebavne motnje z rednim in pametnim življenjem ubraniti. Hrana naj bo lahka prebavna, ne preobilna in na vsak način sveža.

Zdaj So Dodali Še Iztiskalec Soka

Mixmaster še vedno utepa vse

NOVI SUNBEAM MIXMASTER bo opravil dvojno dolžnost kot stikalec soka in kuhinjski mešalni stroj — in cena mu je bila znižana na \$21.

Kot mešalec —

drobi krompir, lahko in rahlo

tolče testo za kekse in candy

utepa smetano; ima nov kanilec olja, da olajša mešanje majoneze

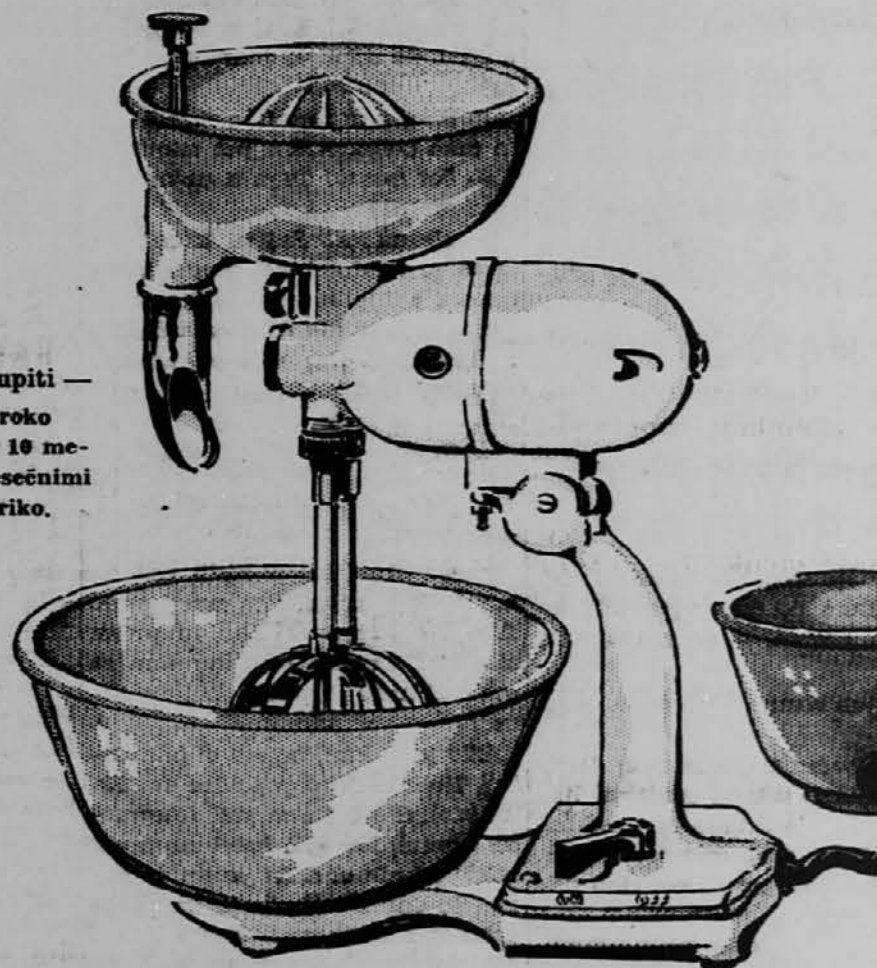
meša pijsko, — sladno mleko, zmazano čokolado, vse kar hočete.

Če hočete sok oranž, grapefruita, citrone ali limone, samo zrahlajte gumb in pritrdite pripravo za iztiskanje soka. Bolj preprosto ne more biti! Na razpolago je pripraven izlizek, da je mogoče naravnati sok, kamor hočete.

Zakaj bi se utrujali zapetja in roke, če Sunbeam Mixmaster opravi vse delo za manj kot en cent na uro?

Nova kombinacija Sunbeam Mixmaster in Iztiskalec Soka ima dve krasni novi zeleni stekleni skledi, in utepeče je mogoče odstraniti za lažje snajenje.

V vseh naših prodajalnah.

In tako lahko za kupiti — samo \$21.00 na roko in \$2.00 mesečno za 10 mesecev z našimi mesečnimi računi za elektriko.

The New York Edison Company Brooklyn Edison Company, Inc.
The United Electric Light and Power Company
New York and Queens Electric Light and Power Company
The Yonkers Electric Light and Power Company
Consolidated Gas Company System

VORONOVE NADOVCE

Iz Pariza poročajo, da je znani pomlajevalec prof. Voronov končno pokazal javnosti svoje znamenite nadovce, s katerimi se peča že več let. Nekaj Voronovih nadovcev je na pariški kolonijalni razstavi. Poskuse z njimi je delal Voronov v Alžiru. Učenjak je prenesel žleze to pot na ovce. Ni pa pomlajeval starih ovac, kakor pri prejšnjih poskusih z ljudmi, temveč se je lotil nove metode. Če se stare živali s pomočjo mladih žlez pomladi, ima podobna operacija na mladih živalih enako močan učinek. Voronov pravi temu pomlajevanje.

Premisljene ovce se razlikujejo od običajnih ovac v marsičem. Tehtajo do 139 funtov, kar pomeni celih 24 funtov več, kakor navadne ovce. Njihova volna ni samo dalja, temveč tudi boljja. Posetniki kolonijalne razstave se bodo ob zaključku razstave lahko sami prepričali o Voronovih trditvah, ker hočejo Voronove ovce v Parizu zaklati. Nadovce so bile poslone v Pariz na pobudo zveze ovčarjev. Čuva jih alžirski pastir Said Ben Yaya, ki navdušeno pripoveduje o Voronovih čudežih v Alžiru. Alžirski pastirji smatrajo Voronova za svojega dobrotnika in ga grde k njim, ga svečano sprejmo.

Ko je Voronov pred 50 leti s prenosom žlez prvič pomladil staro ovco, je začel kmalu pomlajevati tudi ljudi, za kar rabi še vedno optične žleze, kajti raba človeških žlez je po zakonu prepovedana. Slučajno je pa prišel na idejo, da bi se dale s prenašanjem žlez vzgojiti nove rase. Začel je delati poskuse z mladimi ovci, ki jim žlez ne izreže, temveč jih dopolni, da ustvari nadovce. Iz tega bi se dalo sklepati, da do ureditve ideala filozofa Nietzscheja ustvariti nadčloveka nismo več daleč.

POZIV!

Vsi naročniki katerim je, oziroma bo v kratkem pošla naročnina za list, so naprošeni, da jo po možnosti čimprej obnove.

Uprava "G. N."

PROTI KLOBUKOM

Pariki slikar van Dongen je velik nasprotnik klobuka in hodi po pariških ulicah vedno gologlav. Te dni pa ga je povabil angleški poslanik v Parizu na popoldanski čaj. Ko so gostje sedeli pri čaju je začel slikar z veliko vnamo govoriti za svoj nazor, da je klobuk za glavo in za lase skrajno škodljiv in popolnoma nepotreben. Njegova izjava o tem predmetu so napravila na nekega odličnega gosta tako močan vtis da je gost rekel, da bo takoj vrnil klobuk proč in da ne bo nikdar več kupil nobenega klobuka. To izjavo so navzoči častniki takoj dali v listi in tako je prišla cela zadeva v javnost. O tem pa je slišal tudi trgovec s klobuki kjer je odlični gost prej klobuke kupoval, in ta je sklenil tožiti slikarja za odškodnino v znesku 10 tisoč frankov.

Sicer ima pa slikar skoro gotovo prav. Pravijo namreč, da klobuka ni iznašel zdrav človek ampak iznašel ga je bajne plešec, ki je hotel pod njim skriti svojo telesno napako.

DEKLŠKI PRAZNIK NA JAPONSKEM

Tretji dan tretjega meseca v letu je na Japonskem posvečen deklam in njihovim punčkam, kakor je peti dan petega meseca posvečen dečkom. Tretjega marca praznujejo toraj vse mladoletne Japonke svoj rojstni dan, posameznih rojstnih dnevo sploh ne poznajo. Čeli teden pred praznikom vlada živahno vrvenje po ulicah. Na piramidnih stojalih so v trgovinah razstavljene punčke; čisto na vrhu kraljujeta v zlatem brokatu kralj in kraljica, čisto sama, na šestih stopnicah pod njima pa stojijo ves njihov zbor: princ, princezinje, vojaki itd.

Toda še najlepši praznik jih čaka doma v družini. Svčanostno jih pelje oče v "kuro", to je pred ognjem varni prizidek pri hiši; v tem prostoru hranijo vse družinske dragocenosti; dragocene kimono, ki doseže večsah veliko vrednost, porcelan, umetnine, budistične dragulje itd. V tem prostoru se hranijo tudi punčke od roda do roda. Včasih predstavljajo te punčke modno revijo par stoletij. Hranijo jih v malih, lepo izrezljanih zabojčkih, ki so sami na sebi umetnine, ter jih vzamejo ven samo na dan njihovega slavlja. Previdno jih nesejo v hišo ter jih v najlepšem prostoru nanizajo na piramidno stolo s šestimi stopnicami, prav kakor v prodajalni.

Dekletca se tega dne medsebojno obiskujejo ter si kažejo svoje punčke, matere jih pa gostijo z riževim vinom in z neko peterbarvno riževno pogačo. Često romajo potem ponoči k reki Kamogava ob luninem svitu in uživajo ob pogledu na prekrasno, skrivnostno pokrajino.

Mogoče je ta deklški praznik kitajskega izvora. Tam velja tretji dan tretjega meseca v letu kot dan odraščanja vsakovrstnih nesreč. Vedežvalci izrezujejo in prodajajo ovalne papirje, ki imajo obliko obraza. Kitajci kupujejo te papirje, si gladijo z njimi obraz in telo, dahnejo vanje ter pokrijejo nato s tem papirjem obraz punčki, da prenesejo nanjo vse svoje nadloge. V zahvalo jo potem hranijo v skrinjici do prihodnjega leta pa tudi pogoste jo z jedjo in pijsko.

Srečni Orient! Kdo ne bi hotel vsaj enkrat v letu odložiti vse križe in težave celega leta in jih naprtiti kakim punčkam!

Ona ne more prehvaliti tega želodčnega zdravila.

"Chicago, Ill., maja 18. 1931.—Jaz nisem nikdar jemala drugih stvari za pomoč mojih želodčnih nerednosti kot

TRINERJEVO GRENKO VINO

In res ga ne morem prehvaliti. Mrs. Ela S. Sledite temu poštemu priporočilu, ako želite vžiti krasno, poletno dobo, rešiti se nepotrebnih sitnosti, spati mirno spanje v noči in se počutiti kot postev! Trinerjevo grenko vino bi moralo biti v vami vsakomur greste. Je prijazno in varno zdravilo, ki deluje brez šepanja. Veliko zdravnikov priporoča to zdravilo in vi ga lahko dobiti v vseh lekarnah v malih in velikih steklenicah z vrednostnim kuponom v vsakem zavoju. Ako se ne dobi v vaši bližini, tedaj pišite ponj na Jos. Triner Co., 1333 So. Ashland Ave., Chicago, Ill. (Adv.)

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko Berile

(ENGLISH SLOVENE READER)

Stane samo

\$2.—

Razdelite ga pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

210 West 19 Street
New York City

DRUŠTVA

KI NAMERAVAJE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaša članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

SPOKORNICA

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
Za Glas Naroda priredil G. P.

(Nadaljevanje.)

Niti slutila ni, kako hitro se bo izpolnila njena želja! S svojega mesta ni mogla videti, kako je šel preko jezera majhen čoln naravnost proti mestu, kjer je sedela.

Visoko bčevje ga je skrivalo. Naenkrat pa se je prestrašila iz svojih misli. Konec čolna se je zaril tik poleg mesta, kjer je sedela.

V čolnu je sedela mlada princesinja, na katero je ravno kar mislila ter vitek, visokorastel gospod, najbrž v starosti njenega brata.

Nosil je kratke hlače in športno srajco, ki je puščala njegov vrat prost. Širski pas je izpolnil udobno obleko.

Z veseljem smehljajem je skočil pokonci.

— Na cilju sva, Rovena! — je rekel ter stopil iz čolna. Skoraj bi se dotaknil Jute, ki je hedela povsem blizu. Pogledal jo je z vprašujočim pogledom.

*

Princ Herbert je zri za trenutek v zadregi v mlado damo. Nato pa se je dvorljivo priklonil.

— Prosim odpuščanja, — je rekel.

Juta je naglila glavo vsa rdeča.

Pogled, ki jo je zadel iz oči princa, ji je povzročil utripanje srca.

Tedaj je postala pozorna tudi princesinja Rovena.

Istotako je skočila iz čolna ter gledala s porednim pogledom na Juto.

— Oprostite, če sva motili! Če se ne motim, imava čas videti pred seboj konteso Nordegg?

Juta se je dvignila.

— Tako je, visokost!

Princesinja se je smejala.

— Ah, torej že veste, kdo sem? Med nama ni treba nikakega predstavljanja, ker smo bližnji sosedje! Dovolite, da vam predstavim svojega brata, kneza Herberta Landa. Dragi Herbert, — kontesa Nordegg!

Knez je opazoval z zanimanjem konteso.

Na dekliškem obrazu je zarisala usoda svoje črte in te temne čudovite dekliške oči so gotovo že gledale v resno globino.

Knez Herbert ni za resno ljubil še nobene ženske. Nikdar ni našel ženske, ki bi imela take lastnosti, kot jih je on zahteval kot neizogibne.

Prazen, lep obraz ga ni zanimal. Če ga je pogledala Juta z svojimi temnimi očmi, tedaj je šlo skozi njegovo srce nekaj nemavnega.

Juta se je že oprostila svoje zadrege. Povesila je glavo, ko jo je princesinja predstavila in rekla priprosto:

— Justini svetnik mi je imenoval vašega brata in vas, ko smo vas srečali v gozdu na dan našega prihoda.

Princesinja Rovena je smeje priklimala.

— To sem si mislila. Na vsak način me veseli, da je čoln posredoval naše znanstvo, ko sem se tik mimo vas peljala.

Juta se je nasmehnila.

Ta smehljaj je bil očarljiv.

— Mene tudi veseli, visokost!

— Tukaj vam moram priznati, kontesa, da smo bili že zelo radovedni na vaše znanstvo. Mi smo čakali od dneva do dneva prijateljskega obiska vašega gospoda brata, a žalibog zaman, — je nadaljevala princesinja.

Juta je bila nekoliko razburjena, a kljub temu je ohranila svoje mirno varno stališče.

— Vi ste gotovo slišali, visokost, da prihajamo direktno iz divjine. Mi smo vajeni samotnega življenja ter nismo nikakoli družabni ljudje. Tudi nismo zelo seznanjeni z običaji tukajšnje družbe in vsled tega se bojimo, da bi postali komu nadležni. Vsled tega smo ostali zase.

Princesinja jo je pogledala s gorčkim interesom ter se poredno nasmehnila.

— Vi ne delate vtisa, kot da bi z vašo družbo delali neprijetnosti. Jas trdim nasprotno. Mi imamo pravico do vašega znanstva in ker ne dovoljuje dobri ton, da bi vas prvi obiskali, moramo čakati, dokler ne pridete k nam!

— Jaz sem upal, kontesa, da se bo to kmalu zgodilo, — je potrdil knez.

Juta je nalahno zardela.

Pogledala ga je s svojimi lepimi očmi tako, da mu je postalo gorlo krogo srca.

— Al pa je mogoče sitno za vas sestati se z nami?

Labek smehljaj je razsvetlil obraz Jutte.

— O, ne! Tega ne smete vrjeti. Povodaka bom svojemu bratu, da ste bili zelo prijazni z menoj, in da ste me pozvali.

— In obiskali nas boste hitro? — je prosila princesinja.

— Prosim, bom svojega brata, naj me kmalu spremlja v grad Hainapu. Upam, da bo izpolnil mojo željo!

— Tudi jaz upam, milostna kontesa. Sedite, prosim. Ne bova vas več nadlegovala, — je rekel knez.

— Vi me ne motite. Jaz bi se tudi brez vašega prihoda nahajala na poti proti domu.

Nato je vzel Juta s stal svojo jahalno čepico, si popravila lase ter odvezala konja.

Hitro je skočil knez k njeni strani.

— Ali smem pomagati? — je vprašal.

Ona je zardela.

— Nočem vas motiti, visokost. Jaz sem vajena sesti sama na konja.

— Jaz pa nisem vajen pustiti dame sesti na konja v moji navzočnosti brez pomoči, — je odvrnil on mirno in spoštljivo.

Sklonila se je ter ji ponudil svojo roko, da položi nogo vanjo. To je storila z varnostjo velike dame.

Z močnim sunkom jo je dvignil v sedlo. Ona se mu je prijazno nasmehnila.

Princesinja Rovena je tudi stopila poleg ter ji podala roko.

— Torej na svidenje, v Hainapu, kontesa!

Juta ji je podala roko.

— Na svidenje, visokost!

— Prosim priporočite me svojemu gospodu bratu, kontesa, — je prosil knez.

Juta je sklonila glavo.

— To bom storila!

Nato je hitro odjahala. Hotela je biti sama.

Znanstvo z mladim parom jo je razburilo in spravilo iz ravnotežja. Zakaž, tega sama ni vedela.

Čutila je le, da je napravila globok vtis na oba.

Ali pa je bil knez, kojega znanstvo jo je tako razburilo? Temna rdečica je stopila v njen obraz. Njeno srce je utripalo glasno in hitro. Ni skušala odgovorjati, a čutila je, da je stopilo nekaj velikega in nepoznanega v njeno življenje.

Ona dva sta gledala za jahalko toliko časa, dokler ni izginila.

(Dalje prihodnjik.)

I Z A

Včeraj popoldne sem šel k njej. Pravi prav sam ne vem, zakaj. In ko sem bil pri njenih vratih, sem jih odprl, ne da bi potrkal in stopil noter. Napol je sedela, na pol ležala na otomani in gledala proti oknu. Roko, ki je v njej držala cigareto, je leno pobesila, da se je skoraj dotikala tal. In sivistko sinjdim se je ovijal okrog nje in jo zavijal kakor v tenak pajčolan, da se mi je zdela še lepša še očarljivejša kakor sicer.

Tiho po prstih sem stopil k njej in ji položil orko na ramo. Niti o njej se ni!

— Ali si ti, Mirko?

— Ne!

— Ali si ti, Peter?

— Tudi ne!

— Kdo je potem?

Nervozno se je vrgla nazaj in se obrnila, da ni omahnila glavo čez zgajev otomane.

— Ti si, Branko? — je rekla in ne vem ka je bilo takrat v njenem glasu. Prijel, skoraj zmedel me je tisti glas. — Ti si, Branko?

Če bi bilo kakor nekoč, bi se bil sklonil k njej in jo poljubil, tako poljubil, da bi ji ustnice zakrjavile. Toda od takrat je bilo že strašno dolgo. In vendar mi je rekla tako kakor nekda: — Ti si, Branko?

— Kar čudno me pogledala, ko je videla, da sem izgubil besede. Sam zlodej vedi, kje sem jih izgubil. In kako jih nisem mogel najti. Potem sem pa vendar rekel:

— Da, jaz sem prišel, Iza. Kaj da me nisi čakala? Kdaj si zadnjič še mislila, da sploh še jadam po svetlu?

— Kdaj sem zadnjič pomislila. Ni še tako dolgo. Kakih pet minut.

— Pet minut? Tega ti pa ne morem verjeti!

— Ne moreš? Saj ni treba! Pa, če bi se vendar hotel prepričati? ...

Da mi je v roko knjigo, ki je ležala zraven nje na otomani. Bila je knjiga, ki sem ji jo bil prinesel za zadnji god.

— Ali se je še spominjaš?

— O, da, — sem rekel kar tja vendar.

— Pa če bi jo morda še malo prelistal?

Ne da bi bil kaj pomislil, sem ubogal. In v knjigi sem našel svojo sliko. Ne vem zakaj sem se potem zasmel. Morda zato, ker sem se spomnil kako je prišla do tiste slike.

Bilo je še lani, ko sva si bila dobra. Neko nedeljo popoldne sva šla na izlet. S seboj sem vzel fotografski aparat, ker sem hotel napraviti nekaj njenih slik. In potem je hotela še ona fotografirati. Saj veste kako je z ženskami. Seveda sem ji ustregel. Prav neumno sem se ji postavil in potem me je fotografirala. In ko sem ploščo razvil, sem videl, da je to moja najboljša slika. In skoraj mesec dni ji je nisem hotel pokazati. Kako je takrat silila vame! In kmalu potem, ko je dobila sliko, sva se sprekla in se razšla. Prav za prav se niti sporekla nisva. Kar tako sva se razšla.

— V veliko čast mi je, — sem se nekako hotel opravičiti, za smeh, ki mi je prejšel, toda izgovor, je bil še bolj smešen.

— Nikar se ne norčuj!

Samo to mi je rekla in umolknil sem. Potem se je spet oglašila.

— Kaj te je prineslo k meni?

— Kaj me je prineslo? Nič, prišel sem in sam ne vem zakaj. Saj veš, časih sem dostikrat hodil sem, in človeku pride pot v navado.

— Kakor konju, ki se ustavi pred gostilno, kd pelje gospodarja domov.

Sicer ni primera nič posebnega...

— Iza, pustiva to, — sem jo prekinil. — Pogovoriva se kaj pametnega.

— Kaj pametnega? Kdaj sva še kaj pametnega govorila? Kdaj si še čul od Ize pametno besedo? Le povej, le povej!

Na pol je vstala, se sklonila in se mi zasmejala v obraz.

— Sicer pa... saj veš... saj moraš vse vedeti. Ali nisi čul dvih imen, ko si stopil v sobo?

— Seveda sem jih čul. No, in...?

— Nič! — je rekla skoro hlastno in ježno. — Tepec!

— Tako... tako...

— Da! — je pritrdila. — Tepec si.

— Zato ne moreš z menoj pametno govoriti?

Počasi sem se sklonil k njej in prejel roko, ki je še zmeraj držala cigareto.

— Iza, ne bodi taka! Časih si bila drugačna...

Trznila je in pogledala v tla.

— Da, drugačna sem bila, Branko. In ti?

— Morda sem bil tudi jaz?

— Branko!

— ? —

— Kaj delaš zdaj? Kje zdaj skrčaš med?

— Kako misliš?

— Ali me ne razumeš? Lani si ga pri meni, kje letos?

— Zmeraj lepše primere. Najprej konj, zdaj metulji.

— Nikar me ne jezi. Povej!

— Čudna si postala, Iza?

— Nikar se ne izmikaj. Povej!

— Nikjer.

— Nikjer?

Zasmejala se mi je in vendar ni bil to smeh. Bil je očitek laži. Dobro sem to čutil v tej besedici.

— Zakaj mi praviš to? — je potem rekla. — Saj veš, da te poznam, da ni bilo med nama tajnosti, ko si lani hodil k meni. Nikdar ti nisem očitala in vendar mi ne poveš resnice.

— Resnico sem ti povedal, Iza. Naveličal sem se žensk. Razočaral sem se nad njimi. Niso več take, kakor sem nekoč mislil.

— Razočaral si se? Kajne, in zdaj si prišel k meni, da bi te potolažila. Kakor mamica sinčka, ki je padel v lužo in jih od očeta dobil?

— Da, tako nekako?

— Le pojdi naprej, tako brez misli, kakor si prišel k meni.

— Iza, nikar se ne norčuj.

— Ne norčujem se, Branko. Kaj misliš, da sem taka? Kaj misliš, da te nisem dovolj dobro spoznala?

— Nisi me, Iza. Če bi me bila, bi drugače govorila, čisto drugače. In vendar praviš tako, kakor bi rekla vsaka druga. Čudna si postala.

Tiho brez besed, sem ponesel njeno roko k ustnicam. Nisem je poljubil, samo gledal sem to njeno blede, kakor žamet gladko rožico, ki je drhtela. Gledal sem krvavi rubin, tako krvav, kakor njene ustnice. In takrat se mi jih je zahotelo, kakor otroku rdečih česenj. Tako zelo, kakor še nikdar poprej.

— Iza, ali govoriš, kakor ti pravi srce?

— Naglo me je pogledala.

— Prav tako.

— Potem grem. Samo za slovo bi te poljubil.

— Da bi me poljubil? Ne!

— Ne?...?

Sklonil sem se k njej in prijel njeno glavo.

— Ne, si rekla? In vendar bi te rad poljubil.

— Ne boš ne!

Skočila je pokoncu in me pogledala tako, kakor mačka psa. Skoraj, da sem čital v tem pogledu nekaj sovraštva.

— Ne boš me!

— Iza, ne bodi čudna!

Naglo sem jo privel k sebi. Iztrgal sem jo iz objema, toda moje roke so bile močnejše. Vrgla je glavo nazaj, jaz pa sem se sklonil k njej in jo poljubil na ustnice, da jo je zabolelo, da je zastokala.

In takrat je nenadoma popustila. Kakor brez moči je obvisela na mojih rokah!

— Iza!

— Branko!

Položil sem jo na otomano.

— Zdaj pojdem, Iza, zdaj pojdem.

Kakor bi bila vnovič oživila, me je takrat pograbila za roko.

— Branko, ostani!

— Saj pride Mirko!

— Ne, ne!

— Saj pride Peter!

— Ne, ne, Branko, ostani...

In ostal sem. Tiho, brez besed se je stisnila k meni:

— Saj si prav tak, kakor si bil takrat, Branko. Tak kakor sem se te želela. Kakor sem hotela, da bi bil.

KNJIGARNA
"GLAS NARODA"216 West 18th Street
New York, N. Y.RAZNE POVESTI in
ROMANI:

(Nadaljevanje.)

Robinson	50
Robinson Crusoe	60
Revelacije na Portugalskem	30
Rdeča in bela vrstica, opvest	70
Rdeča kokarda	125
Slovenski šaljevi	75
Slovenski Robinson, trd. ves.	40
Skrivnost najdenke	35
Skeči širne indije	50
Sanjska knjiga, mala	60
Sanjska knjiga, največja	90
Sanjska knjiga, Arabika	150
Sveški invalid	35
Solnce in senca	65
Spomini Jugoslovanskega dobrovoljca 1914-18	125
Sredozemci, trd. ves.	50
Strahota vojne	40
Stiri smrti, I. sv.	35
Stiri smrti, II. sv.	35
Stanley v Afriki	50
Spomin znanega potovanja	150
Stritarjeva Antologija broš.	50
Sisto Sesto, povest iz Abrucev	30
Siu medvedjega lovca, Potopisni roman	30
Student naj bo, V. sv.	35
Sveča Notburga	35
Spisje, male povesti	35
Stezišlece	35
Šopek Samotarke	35
Sveča noč	30
Svetlobe in senca	120
Slike (Meško)	60
Seržant Diavolo, vez.	150
Sveča Genovefa	30
Spake, humoreske, trd. ves	50

HAKES, ŠAREVA DELA:

Machbet, trd. ves.	90
broširano	70
Othello	70
Sen Kremske noči	70

SPLOŠNA KNJŽICA:

St. 1. (Ivan Albrecht) Ranjena gruda, izvirna povest, 104 str., broširano	35
St. 2. (Rado Murnik) Na Bledu, izvirna povest, 181 str., broširano	50
St. 3. (Ivan Rozman) Testament, ljudska drama v 4 del., broširano 105 strani	3
St. 4. (Ovetko Golar) Poletne krasje, izbrane pesmi, 184 str., broširano	50
St. 5. (Fran Milčinski) Gospod Fridolin Žoizna in njegova družina, vesolodna črtica 1. 72 strani, broširano	25
St. 6. (Novak) Ljubosumnost	30
St. 7. Anderssonove pripovedke, Za slovensko mladino priredila Utra, 111 str., broširano	55
Stev. 8. Akt. Stev. 113	75
St. 9. (Univ. prof. dr. Franc Weber) Problemi sodobne filozofije, 347 strani, broširano	70
St. 10. (Ivan Albrecht) Andrej Ternovec, rilječna karikatura in minulosti, 55 str., broširano	25
St. 11. (Povel Golla) Peterkove poslednje sanje, božična povest v 4. slikah, 84 str., broširano	35
St. 12. (Fran Milčinski) Mojčini pristan, narodna pravljica v 4. dejanjih, 91 str., broširano	30
St. 14. (Dr. Karl Engliš) Denar, narodno-gospodarski spis, poslovenil U. Zun, 112 str., broširano	30
St. 13. (V. M. Garšin) Nadežda Nikolajevna, roman, poslovenil U. Zun, 112 str., broširano	30
St. 15. Edmond in Jules de Goncourt, Renee Maupierin	40
St. 16. (Janka Samec) Življenje, pesmi, 112 str., broširano	45
St. 17. (Prosper Marince) Verne duše v vrbah, povest, prevel Mirko Pretnar, 80 str.	30
St. 18. (Jarosl. Vrehlicky) Opevka lukovskega graščaka, vesoligra v enem dejanju, poslovenil dr. Fr. Bradáč, 47 str.	30
St. 19. (Gerhart Hauptman) Poplajeni zvon, dram. bajka v petih dejanjih, poslovenil Anton Funtek, 124 str., broširano	50
St. 20. (Jul. Zeyer) Gompazi in Komurazki, japonski roman, iz češčine prevel dr. Fran Bradáč, 154 str., broširano	40
St. 21. (Fridolin Žoizna) Dvanajst kratkočasnih zgodbi, II. 73 str.	25
St. 22. (Tolstoj) Kreutzerjeva sonata	60
St. 23. (Sophokles) Antigona, I. igr. poslov. C. Golar, 60 str., broširano	30
St. 24. (E. L. Bulwer) Poslednji dnevi Pompejev, I. del, 355 str., broširano	90
St. 25. Poslednji dnevi Pompeja II. del	90
St. 26. (L. Andrejev) Črna mačka, poslov. Josip Vidmar, 82 str., broširano	35